

Nr 44.

Ankom till riksdagens kansli den 6 maj 1924 kl. 5 e. m.

Utlåtande, i anledning av väckt motion om pension åt förre arbetaren K. A. Öberg.

I en inom andra kammaren väckt, till bankoutskottets förberedande behandling hänvisad motion nr 159 har herr *Hage* hemställt, »att riksdagen måtte bevilja f. d. arbetaren vid Porjus kraftverk *Karl Albert Öberg*, född den 24 december 1859 och numera bosatt i Luleå, en pension av 400 kronor att utgå från och med den 1 juli 1924 under Öbergs återstående livstid».

I motionen har anförts, bland annat, att Öberg, som senast varit anställd vid Porjus kraftverksbyggnad, enligt egen uppgift arbetat vid olika statens företag under omkring 30 år.

Beträffande motiveringen i övrigt får utskottet hänvisa till motionen.

Av tillgängliga handlingar framgår, att Öberg, som är född den 24 december 1859, i december 1922 hos vattenfallsstyrelsen gjort framställning om erhållande av pension enligt kungörelsen den 8 november 1918 angående pensionering av förmän och arbetare vid statens järnvägsbyggnader samt statens vattenfallsverks bygnadsavdelning. Till stöd för ansökningen uppgav Öberg sig hava under tiden 1884—1922 sammanlagt omkring 31 år innehaft sådan anställning, som berättigade till pension. Denna anställningstid hade han emellertid endast delvis kunnat styrka. Då Öberg sålunda ej innehaft föreskrivet minimiantal av 25 tjänstår och alltså ej uppfyllde de i åberopade kungörelsen stadgade fordringarna för erhållande av pension, fann vattenfallsstyrelsen enligt beslut den 22 december 1922 ansökningen icke kunna bifallas.

Sedermera ingav Öberg i mars månad 1923 förnyad ansökning om pension samt uppgav därvid, bland annat, att han utöver tidigare angiven tjänstgöring innehaft anställning vid järnvägsbyggnaden Östersund—Storlien åren 1879—1884; och åberopades till bestyrkande av denna uppgift ett intyg, undertecknat schaktmästare V. Lindberg. Av den utredning, som i vattenfallsstyrelsen verkställdes med anledning av den förnyade ansökningen, framgick, att av den uppgivna tjänstetiden omkring 13 $\frac{1}{2}$ år finge anses vederbörligen styrkta. Beträffande återstoden av den åberopade tjänstetiden syn-

tes densamma emellertid, efter vad av utredningen framgick, icke kunna tillgodoräknas sökanden med stöd av vederbörande departementschefs till statsrådsprotokollet över civilärenden den 22 mars 1918 gjorda uttalande om vissa eftergifter rörande officiellt bestyrkande av lämnade tjänstetidsuppgifter. I fråga om den angivna anställningen vid järnvägsbyggnaden Östersund—Storlien 1879—1884 hade trots verkställda undersökningar bekräftelse ej kunnat erhållas å de i ovanberörda intyg lämnade uppgifterna rörande denna anställning.

Då Öberg sålunda ej i minst 25 år innehafvt sådan anställning, som berättigade till pension, fann vattenfallsstyrelsen enligt beslut den 8 september 1923 ansökningen ej kunna bifallas.

Såsom av det ovan anförda framgår, hava två av Öberg hos vattenfallsstyrelsen gjorda framställningar om pension avslagits av styrelsen, enär tillfredsställande utredning rörande hans anställning i statens tjänst icke kunnat vinnas. Under sådana förhållanden och då ej heller utskottet, trots verkställda efterforskningar, kunnat erhålla tillförlitliga upplysningar angående arten och omfattningen av Öbergs anställning, har utskottet ansett sig böra avstyrka bifall till den väckta motionen.

Utskottet.

Utskottet får sålunda hemställa,

att förevarande motion II: 159 icke må till någon riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 6 maj 1924.

På bankoutskottets vägnar:

BERNH. ERIKSSON.

Vid detta ärendes slutbehandling hava närvarit:

av första kammaren: herrar Gustafsson, K. J. A., Lindley, Björnsson, Vindahl, Berge, Lindgren, Abrahamsson och Bodin;

av andra kammaren: herrar Eriksson i Grängesberg, Gustafsson i Örebro, Borggren, Bäcklund, Lovén, Ryberg, Lorichs och Jönsson i Fridhill.